

ACH TA MOJE PAMĚTI... ĀŠĀ ...

ĀšterĀ½, 09 zĀĭĀ™Ā- 2014

ZaĀalo to jako totálnĀ bĀĀ¼ný den, jako tĀch 360 ostatních. Zbývājících pĀt má nárok být extra. NĀkdy se poĀty trošprohodí, nĀkdy je tĀch extrovních víc, neĀ¼ by bylo záhodno. Dneska (nebo vĀera, podle toho, kdy tohle Ātete) jsem se probudila, zjistila, Ā¼e Praha za oknem vypadá - na rozdíl ode mne - zase jásavĀ, prošla jsem se probouzecími místnostmi (koupelnou a WC) a ještĀ s okem mĀ¼ouravým zasedla k poĀitaĀi. PĀ™esnĀ stejnĀ, jako vše ostatní dny.

MĀj poĀitaĀ je zarostlý vším moĀ¼ným jak Viktoriino jezero vodním hyacintem. Syna to uvádí do zoufalství, stejnĀ kdyĀ¼ vĀas – tedy kdyĀ¼ zrovna má pĀ™ijít – nestaĀím zavĀ™it vĀtšinu oken. Mám jich tak bĀĀ¼n kolem tĀ™iceti – ĀtyĀ™iceti. Ale já si celkem zvykla a ten mĀj líný krám na mne taky. Prý by byl podstatnĀ rychlejší, kdybych... No, ale o tom teĀ nebudu meditoval.

Zatím, co jsem si otevírala poštu a dívala se na Kudlanku, co kdo nového kam pĀ™ipsal, uvaĀ™ilo se mi ranní kafe rozhodnĀ jiné, neĀ¼ Mona Lisa Markĕtky Hrdouškové. Z mrazáku jsem si pĀ™idala dva miništrĀdly, šoupla je do mikrovlnky a bĀhem snídání sledovala úterní novinky.

A pak jsem mĀla jen velkou radost: ne z toho, Ā¼e jsem na to zapomněla já, ale Ā¼e jste nezapomněli vy. Z outlooku se mne Ā™inuly gratulace, stejnĀ tak z facebooku, skype, icq. Jo, fakt jsem mĀla velikánskou radost!!! NĀkdy si tu skuĀím, Ā jsem „sama samiĀka opuštĀná, totálnĀ lonely a singl“, ale dnes jsem mĀla fakt den super. Jen jsem víc neĀ¼ delší dobu uvaĀ¼ovala nad pĀ™áníĀkem, které mi poslala moje dcera Lenka z druhého konce svĀta. Píše v nĀm mj. „Hezky si to uzij, oslav a prostě delej vsechny ty věci, který by se delat nemely!!!!“

Uvedla mne docela do rozpakĀ, protoĀ¼e jsem pĀ™emýšlela, co zajímavého a extrovního bych mohla udĀlat, ab bylo skuteĀnĀ nĀco, „co se nemá“. Pohladit Obamu ani podstatnĀ bliĀ¼šího Zemana – se mi zrovna nechce. Vyjet do ulic na kole nahá? To bych dĀlat rozhodnĀ nemĀla, protoĀ¼e jediní, koho bych (coby novodobá Lady Godiva) pĀ™ivábila, by byli maximálnĀ vydĀšení jihomĀstští stráĀ¼níci. Ne, nic zajímavého mne opravdu nenapadlo.

Taky mi párkrát zavolal mĀj manĀel. Fajn bylo, Ā¼e aĀ na moje jmeniny zapomněl stejnĀ jako já, udĀlal mi velkou radost. Rozhodl se totiĀ¼ koupit mi nové hodinky. Prý pro potĀchu. Všechny troje, které jsem mĀla, mi totiĀ¼ sebrali – spolu se vším jen trošku cenným - v Ā™íjnu zlodĀji. TakĀ¼e mi nadiktoval internetovou adresu, aĀ¼ kousek, jestli se mi líbĀj. VeĀer mi pak pĀ™išla ještĀ krásná kytice, za ní se skrýval Robert :-)).

Ano, mĀj dnešní den byl super, opravdu extra, od rána prozáĀ™ený vĀdomím, Ā¼e je dost lidí, kterým je kousavĀ kudlanka milá... díky moc,d@niela, docela slušnĀ dojatá